

Perquè t'estime, que si no...

Carles Alberola

Introducció / Antoni Torreño

TEATRE
bromera

Premi de Teatre Palanca i Roca - Ciutat d'Alzira

ESCENA 1

(Saló d'un apartament.

HOME 50, assegut al sofà, observa el rellotge. Des del dormitori, apareix DONA 50 vestida atractivament.)

DONA 50. Com estic?

HOME 50. Espectacular.

DONA 50. Estic grossa.

HOME 50. I jo, calb.

DONA 50. Ho dic de veres.

HOME 50. Jo també.

DONA 50. He guanyat pes.

HOME 50. Estàs guapíssima.

DONA 50. Sempre em dius el mateix.

HOME 50. Perquè és la veritat.

DONA 50. M'ha eixit una taqueta al coll.

HOME 50. Normal.

DONA 50. No, normal no.

HOME 50. A veure... *(Li observa el coll.)*

DONA 50. No té bon aspecte, veritat?

HOME 50. Espera, que no la trobe.

DONA 50. És molt fosca.

HOME 50. Espera...

DONA 50. Un dia aniràs a pixar i no te la trobaràs.

HOME 50. Ara.

DONA 50. Què?

HOME 50. N'hi ha dos.

DONA 50. Dos?!

HOME 50. No m'agraden gens. Vaig a telefonar a Urgències. Has fet testament?

DONA 50. *(Riu.)* Imbècil. No sé per què et conte res. Pujam la cremallera.

(HOME 50, es posa unes ulleres i intenta pujar-li la cremallera del vestit. DONA 50, mentrestant, es posa unes arracades.)

DONA 50. Hem d'anar?

HOME 50. Sí.

DONA 50. És insuportable.

HOME 50. Qui?

DONA 50. Maite.

HOME 50. Tardava a aparéixer.

DONA 50. Es creu millor que els altres i és una ignorant.

HOME 50. Té dos carreres universitàries.

DONA 50. Una ignorant que encara creu que els diners continuen fent-la atractiva quan només la posen en evidència. A qui vol enganyar?! Té cinquanta anys i dos fills.

HOME 50. També té un pinazo, un sorolla i un àtic on ens podríem perdre.

DONA 50. En fi, deixem-ho estar.

HOME 50. Perfecte.

(Silenci.)

DONA 50. És una estúpida.

HOME 50. De qui parlem ara?

DONA 50. Creu que ho pot tindre tot. I ningú ho pot tindre tot.

HOME 50. Ah, continuem amb Maite.

DONA 50. Parla dels seus fills com si ningú més tinguera fills.

HOME 50. Què passa amb els seus fills?

DONA 50. Que no poden ser tan perfectes.

HOME 50. Són molt educats.

DONA 50. Desconfia de la gent educada.

HOME 50. *(Pujant-li la cremallera.)* Au, ja ho tens!

(DONA 50 li allarga un collar de perles perquè li'l pose.)

DONA 50. Cada vegada que quedem amb ella, torne a casa enfadada.

HOME 50. Hui serà diferent.

DONA 50. No veig per què.

HOME 50. Perquè hui ja hi vas enfadada.

DONA 50. Amor, podríem quedar-nos a casa. Què en penses?

HOME 50. *(Referint-se al collar.)* Que el passador és molt xicotet o els meus dits molt grans.

DONA 50. Què fem?

HOME 50. Telefonar a un manyà?

DONA 50. Li caic malament.

HOME 50. No et mogues.

DONA 50. No m'aguanta.

HOME 50. No eres tu qui no l'aguantava?

DONA 50. (*Imitant-la amb els llavis unflats.*) «Continues fent classes a l'institut? Hauries de traure't el C2. Per què no fas un màster?» Hòstia, fa vint anys que em pregunta el mateix i en el mateix ordre. Des que s'ha posat bòtox només ha aconseguit que no se l'entenga quan parla. I saps el que més odie?

HOME 50. Doncs...

DONA 50. (*Tallant-lo.*) Que em talle quan parle.

HOME 50. Ja passa.

DONA 50. Això em posa...

HOME 50. Nerviosa.

DONA 50. No acabes les meues frases, això també ho odie. Pregunta sense esperar resposta. (*Mira a HOME 50 esperant que li done la raó.*) És que no ho entens? (*HOME 50 intenta contestar però ella el talla de nou.*)
No escolta!

HOME 50. Pregunta perquè tracta de ser amable.

DONA 50. Tracta d'humiliar-me. És el que ha fet des que tu i jo estem junts.

HOME 50. (*Riu.*) Hala! Des de fa vint anys?

DONA 50. Mortificant-me. Desitjant que no existira.

HOME 50. T'has pres el Diazepam?

DONA 50. No el necessite.

HOME 50. Tu no, però nosaltres t'ho agraiem.

DONA 50. Estic segura que si esta nit se'm travessa un pinyol d'oliva, em deixarà morir ofegada.

HOME 50. Llavors no menges olives.

DONA 50. No t'interessa el que et conte.

HOME 50. Moltíssim, però farem tard. (*Encertant amb el collar.*) Prova superada! Vaig a fer-me un gin tònic per a celebrar-ho!

DONA 50. Quin sentit té fer una festa d'aniversari als cinquanta?

HOME 50. No tornem a començar.

DONA 50. No. Dis-m'ho. Nosaltres no la celebrarem.

HOME 50. No teníem res a celebrar.

DONA 50. No té cap sentit.

HOME 50. Tens raó. És millor morir-se abans. Però mentre això no arribe, donat'aire.

DONA 50. Vols dir que aniràs amb eixos pantalons?

HOME 50. (*Mirant-se els pantalons.*) Sí.

DONA 50. Sempre dus els mateixos.

HOME 50. Són els únics que tinc de vestir.

DONA 50. I si te'n compres uns altres?

HOME 50. Per què? Estos estan nous. Només me'ls pose dos vegades a l'any. No en necessite més.

DONA 50. Maite t'agrada, veritat?

HOME 50. (*Esbufega.*) En lloc del gintònic em prepare una valeriana.

DONA 50. Sempre t'ha agradat.

HOME 50. Amor...

DONA 50. Quedes amb ella per a anar al cine.

HOME 50. Des de l'adolescència.

DONA 50. Amb mi no.

HOME 50. No ens coneixíem en l'adolescència.

DONA 50. Per què no hi vols anar amb mi?

HOME 50. Eres tu qui no vol vindre mai amb mi. Sempre estàs cansada.

DONA 50. Algú dels dos ha de treballar.

(Silenci.)

HOME 50. Vols que discutim?

DONA 50. No estem discutint. Estem parlant.

(Silenci.)

DONA 50. M'estimes?

HOME 50. Per què dius això ara?

DONA 50. No parlem quasi mai.

HOME 50. Ara ho estem fent.

DONA 50. Ara estem discutint.

HOME 50. Ah, pensava que estàvem parlant.

DONA 50. Fa mesos que no m'abrades.

HOME 50. Però, què dius? T'abraça tots els dies.

DONA 50. Hui encara no ho has fet.

(HOME 50 avança cap a ella i l'abraça.)

DONA 50. Això no és una abraçada. És una almoïna.

(Silenci.)

Apareix al saló, des del dormitori, HOME 70, amb una maleta i un necesser. Obri un departament de la maleta, en trau tres llibres voluminosos i els amaga en un dels calaixos del moble. Ni HOME 50 ni DONA 50 el registren.)

HOME 50. Una altra vegada hauré d'inventar una excusa per a no anar, no és cert? Soc un especialista en això. Fa mitja vida que ho faig. Doncs bé, hui no ho pense fer. Si vols vindre, vens; i si no... també.

(Silenci.)

DONA 50. Vaig a canviar-me de vestit. Este em fa sentir incòmoda.

HOME 50. Almenys deixa't el collar posat.

(DONA 50 ix cap al dormitori. HOME 50 es queda esperant.)